

[Thorvil Kristensen.]

oplysninger, der nu foreligger for os om tekstilindustriens forhold her i landet og i andre lande. For det andet mener jeg, at det på forskellige punkter indeholder mere beskyttelse, end det er ønskeligt af hensyn til de kommende nordiske forhandlinger. Jeg skal ikke gå meget i detaljer i så henseende, men det fremgår jo af oplysninger, vi har fået, at der på flere punkter gives mere beskyttelse, end den svenske industri har, i hvert fald i øjeblikket. Ganske vist er de danske satser for garn forholdsvis lave, men det er jo muligt, at man i en fælles nordisk toldordning vil blive nødt til at forhøje de danske garnsatser, og så måtte man enten yderligere forhøje de danske satser for mere forarbejdede varer eller også nedsætte den beskyttelse, man nu giver den danske tekstilindustri. Begge dele ville til sin tid fremkalde betydelige vanskeligheder. Derfor mener jeg, at også under hensyn til de nordiske forhandlinger er det uheldigt i øjeblikket at gennemføre et forslag som det foreliggende.

Så har jeg en tredje indvending, og den tillægger jeg stor betydning. Jeg mener, det er meget uheldigt at gennemføre en sådan ikke uvæsentlig toldforhøjelse lige foran en stor lønsituation. Det er i virkeligheden at invitere den pågældende industri til i de kommende lønforhandlinger at acceptere lønforhøjelser, som den ellers ikke kunne have accepteret. Der er med andre ord en betydelig risiko for, at den beskyttelse, man nu tilsigter at give industrien, for en stor del simpelthen vil blive givet videre og omsat i højere lønomkostninger med det resultat, at når der er gået en måneds tid, er tekstilindustrien omtrent lige vidt, og de tilsigtede virkninger med hensyn til produktion og beskæftigelse vil derfor delvis gå tabt. Det sikre, der bliver tilbage, er så, at man får højere priser til skade for vort prisniveau og vel iøvrigt også til skade for den tekstileksport, som vi dog efterhånden har fået.

Af disse grunde kan jeg lige så lidt som venstre iøvrigt medvirke til dette toldforslags gennemførelse.

Hvad dernæst angår tekstilafgifterne, har jeg jo stemt for disse afgifter, da de blev indført i fjor. Det forekommer mig, at

den senere udvikling har bekræftet, at deres indførelse var en rigtig økonomisk foranstaltning.

Hvad angår fremtiden, er det nærliggende i første omgang at se på den økonomiske årsoversigt, som vi fik i går. Det forekommer mig, at denne oversigt i virkeligheden vækker til alvorlig eftertanke med hensyn til vor finansielle politik. Det fremgår af oversigten, at man må regne med en betydelig nedgang i overskuddet på statens drifts- og anlægsbudget i det kommende finansår. Det fremgår endvidere, at man må regne med en ny stigning i forbruget fra foråret og fremefter. Det fremgår endelig, at dermed vil følge en sandsynligvis større import, og selvom vi rimeligvis også, i hvert fald foreløbig, efter oversigten kan vente større eksportindtægter, er det jo tydeligt, at når vi kommer noget længere frem i tiden og de forbrugsbegrænsende foranstaltninger i andre lande begynder at virke, hersker der en betydelig usikkerhed med hensyn til vore eksportmuligheder. Det går derfor også i virkeligheden som en rød tråd gennem den økonomiske årsoversigt, at selvom udsigterne for de nærmeste måneder måske er tålelige, hersker der ret betydelig usikkerhed, når vi kommer lidt længere frem. Så meget om det løbende budget.

Dernæst fremgår det af årsoversigten, at statens kapitalbudget i det kommende år vil undergå en uheldig udvikling. Vi er jo nu i løbet af indeværende finansår nået frem til at blive noget mere uafhængige af obligationssalget, end vi tidligere har været, idet forbedringen i det løbende overskud har gjort, at det ikke er nødvendigt at sælge slet så mange obligationer som tidligere for at forhindre en stigning i pengemængden. Det fremgår af årsoversigten, at behovet for at sælge statsobligationer, for at staten kan være pengepolitisk neutral, igen vil vokse i det nu kommende finansår, og hertil kan man jo føje, at hvis deponeringsordningen skal afvikles i løbet af et års tid, må statens obligationssalg yderligere forceres frem, hvis vi skal undgå, at statens økonomiske politik bidrager til en forøgelse af pengemængden her i landet.

Med andre ord, der er fare for, at der vil blive stillet ret stærkt forøgede krav til statens obligationssalg i det kommende